OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

PRO MONASTERIIS

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

VERNA

IN APPARITIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS IMMACULATÆ

Lectio tertia

Anno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, cum puélla quædam, nómine Bernadette, in rupis sinu plúries se immaculátam Dei Genitrícem conspexísse asséreret, tot et tanta mirabília facta sunt, ut dígitum Dei ibi esse prudens quisque et pius Christifidélis fácile intellígeret. Quæ inter illud est célebre, quod ægri hauriéntes aquam e fonte in specu tunc primo mirabíliter scaténte, sæpe saépius sanitátem recípiant. Percrebrescénte ítaque fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, et aucto in dies hóminum concúrsu, Tarbiénsis epíscopus, post jurídicam factórum

inquisitiónem, cultum ejúsdem Virginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificáto templo, innúmeræ fidélium turbæ quovis anno illuc advéniunt, noménque Deíparæ immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum in dies inclaréscit ; eo magis quod síngulis annis, duránte processióne sanctíssimi Sacraménti, infírmis úndique eo delátis, nonnúlli, sanatiónem a Dómino per intercessiónem immaculátæ Matris peténtes, íllico convaléscunt. Quibus jure commótus summus Póntifex Pius décimus, festum, a Leóne décimo tértio alíquibus locis concéssum, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea : * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. Osténde mihi. Glória Patri. Osténde mihi.

PRO MONASTERIIS

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

VERNA

FESTA FEBRUARII

Die 11 Februarii

IN APPARITIONE B. MARIÆ VIRGINIS IMMACULATÆ

Duplex maius

℣ Ubi hoc festum ritu duplici maiore celebratur, de eo fit tantum commemoratio ad Laudes et Vesperas, ut sequitur:

In Laudibus, Añа Præclára † salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol iustítiæ, qui visitávit nos Oriens ex alto.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde commemoratio S. Gregorii II Papæ et Conf.:

Añа Euge, ℣. Iustum, Oratio Deus, qui beátum, ut in Breviario.

In Vesperis, Añа Hódie † gloriósa cæli Regína in terris appáruit: hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit: hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

OratioDeus, qui per, ut supra.

℣ Sicubi hoc festum ritu duplici I classis celebretur, in I Vesperis antiphonæ, capitulum et ℟. br. de Laudibus. Psalmi ut in communi B. M. V. Hymnus Ave, maris stella, de communi.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Ista est † colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te, quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit commemoratio præcedentis, sed commemoratio feriæ tantum.

℣ Ubi vero hoc festum ritu duplici II classis celebretur, in II Vesperis S. Scholasticæ fit commemoratio feriæ tantum.

Ad Matutinum

Omnia ut in communi festorum B. M. V., præter ea, quæ hic habentur propria.

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum eius Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri
Infécta proles gígnimur:
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O gentis humánæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Aña 1 Ave, † grátia plena, Dóminus tecum. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de comm. festorum B. M. V.

2 Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

4 Fecit † mihi magna qui

potens est, et sanctum nomen eius. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

5 Sanctificávit † tabernáculum suum Altíssimus: Deus in médio eius, non commovébitur. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

6 Dóminus † possédit te in inítio viárum suárum: et in caritáte perpétua diléxit te. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De Parábolis Salomónis

Lectio i

Cap. 8, 12-36 et 9, 1-5

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres iusta decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt iustítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sapiéntia, † quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum: ✱ Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Ierúsalem novam, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Ecce.

Lectio ii

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et iustítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis iustítiæ ámbulo, in médio semitárum iudícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Quasi arcus † refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, ✱ Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. Sic.

Lectio iii

Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar. Beátus ho-

mo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Surge, † amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea: * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. Osténde.

Lectio iv

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Quæ est ista, † quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, * Innixa super diléctum suum? ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion et beatíssimam prædicavérunt. Innixa. Glória Patri. Innixa.

In II Nocturno

Aña 1 Manus Dómini † confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis.

2 Gloriósa † dicta sunt de te, cívitas Dei, fundávit te Dóminus in móntibus sanctis. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

3 Noli metúere, † non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum.

4 Benedíxit te † Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

5 Vidérunt † omnes pópuli glóriam tuam, sancta Dei Génitrix. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum, * quia.

6 Dóminus † cóntulit tibi splendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis appareres. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Lectio v

Anno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes Diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis

sinu super specum Massabielle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadette nuncupátæ, paupérrimæ quidem, sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo iuveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta: nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri Rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit: quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altera autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit: sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sæpius est allocúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta: deínde imperávit, ut sacerdótibus edíceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper, ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat, sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cuius aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit: Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, † quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. Pulchra.

Lectio vi

Percrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus, Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post iurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua sententia probávit, cultúmque Vírginis Immaculátæ in eódem

specu permísit. Mox ædificátum sacéllum: ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede Immaculáta Virgo iúgiter cólitur: intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. Erit † in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent: *Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. Veníte.

Lectio vii

Peregrinatiónes huiúsmodi fidem, frigescénte sæculo, excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis Immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne Christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam Sacrórum Antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est, ipsos Románæ Ecclésiæ Purpurátos Patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere.

℟. Præveníst † eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite eius * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória eius in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. Corónam.

Lectio viii

Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Im-

maculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius nonus sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per Legátum suum apostólicum in Gállia diadémate distínctam vóluit. Leo vero décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum Iubilæi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium Episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Vírginis Immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex Máximus, pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens Sacrórum Antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Ego † mater pulchræ dilectiónis, * Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Aña Benedícite Dómino † in ópere suo, quia índuit Maríam vestiméntis salútis: et induménto iustítiæ circúmdedit eam. Cantica Obaudíte me, diviní fructus, de communi festorum B. M. V.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix Cap. i

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, con-

solámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cuius oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo iam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir, quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam, curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce, si vir cécidit per féminam, iam non erígitur nisi per féminam.

℟. Tu ergo † ínvoca Dóminum, lóquere regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. Et.

Lectio x

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indefíciéntis suæ piétátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem.

℟. Plantávit † Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio eius: * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. Et.

Lectio xi

O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singulariter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María dí-

xerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum.

℟. Qui me invénerit, † invéniet vitam, * Et háuriet salútem a Dómino. ℣. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Et.

Lectio xii

Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens huius sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Qui tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut, qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans aiébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. Osténdit † nobis Dóminus civitátem sanctam Ierúsalem habéntem claritátem Dei. * Et lumen eius símile lápidi pretióso, sicut crystállum. ℣. Ornátam monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-31

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne eius: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes et per Horas

Aña 1 Candor est † lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Múlier † amícta sole, et luna sub pédibus eius, et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Ierúsalem, † tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, † Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie † nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, † colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, * osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Auróra soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem,
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hóstibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened., Aña Præclára † salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol iustítiæ, qui visitávit nos Oriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ tantum.

Ad Tertiam

Aña Múlier.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

Ad Sextam

Aña Tu glória Ierúsalem.

Capit. Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, † opes supérbæ et iustítia: * mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

Ad Nonam

Aña Hódie.

Capit. Eccli. 24, 25-26

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. † Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me,* et a generatiónibus meis implémini.

℣. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

In II Vesperis

Añæ de Laudibus. Psalmi ut in communi festorum B. M. V.

Capitulum et ℟. br. ut supra in Laudibus.

Hymnus

Omnis expértem máculæ Maríam
Edocet summus fídei magíster:
Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,
Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ.

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper,
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.

Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo.
℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Hódie † gloriósa cæli Regína in terris appáruit: hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit: hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quǽsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ tantum.

Die 12 Februarii

S. BENEDICTI ANIANENSIS

Abbatis O. N.

Duplex

In Quadragesima commemoratio.

In Laudibus, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui nos beáti Benedícti Abbátis doctrína et exémplo erudíri voluísti: concéde propítius; ut, quod, te donánte,

promísimus, eiúsdem patrocínio fidéliter adimplére valeámus. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Ss. Septem Fundatorum Confessorum:

Aña Ecce quam bonum † et quam iucúndum habitáre fratres in unum.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum eius família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis: Qui vivis et regnas.

Ad Vesperas

Ad Magnif., Aña Hic vir, despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

FESTA MAII

Die 22 Maii

S. ROMANI Abbatis

Memoria

Ad Laudes, Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Románi Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Die 30 Maii

S. IOANNÆ ARCENSIS

Virginis

Duplex II classis

In I Vesperis

Antiphonæ et capitulum de Laudibus. Psalmi ut in communi Virginum.

℟. br. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, *Allelúia, allelúia. Audi. ℣. Oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui. Allelúia. Glória Patri. Audi.

Hymnus

Stat cultrix vígilans páuperis hórtuli,
Annórum trédecim párvula, nil sciens,
Primas docta preces, præ sóciis pia,
Simplex, mitis et ínnocens.
Orántem Míchaël Angelus édocet,
Quam claræ párili lúmine vírgines,
Virtútum méritis conspícuæ simul,
Crebris allóquiis fovent.
Dum voces súperas éxcipit, éxpavet;
Sed, fidens Dómino fórtior in dies,
Parens impériis pro pátria libens
Castam se vovet hóstiam.
Mox dulces sócias et pátriam domum
Et cum matre patrem iussa relínquere
Miles facta Dei, quo vocat Angelus,
Fertur nil trépidans eques.
Qui terras státuit, glória sit Patri,
Qui gentes rédimit, glória Fílio,
Sancto Spirítui glória, qui pias
Et fortes ánimas facit.
Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Ioánnæ, allelúia.
℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo, allelúia.

Ad Magnif., Aña Hæc est Ioánna, * virgo Aurelianénsis: hæc est, quæ multum orat pro pópulo, et pro univérsa Gallórum gente, allelúia.

Oratio

Deus, qui sanctam Ioánnam Vírginem ad fidem ac pátriam tuéndam mirabíliter suscitásti: da, quæsumus, eius intercessióne; ut Ecclésia tua, hóstium superátis insídiis, perpétua pace fruátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum

Invitat. Regem Vírginum, Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia.

Hymnus

Aureliáni túrribus
Frustra premúntur hóstium:
Intrat Ioánna: mílites
Hymnos precésque cóncinunt.
Quam vellet hosti párcere!
Hunc voce amíca præmonet,
Sponte ut recédens, líberum
Regnum relínquat Gálliæ.
Negat, sed agmen Gállicum
Ruit: Ioánna sánguinem
Profúndit, icta vúlnere,
Deúsque dat victóriam.

Urbes et agros óccupat,
Rursus nitéscunt Lília:
Turmæ fugántur hóstium:
Rhemos patéscit sémita.

Sequens conclusio numquam mutatur.

O sancta et una Trínitas,
Firmans movénsque péctora,
Contra malum certántibus
Dona vigórem et præmium. Amen.

In I Nocturno

Aña 1 Eleváta est † magnificéntia Ioánnæ super cælos, allelúia. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de communi Virginum.

℣. Méritis et précibus beátæ Ioánnæ, allelúia. ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo, allelúia.

Lectiones Confitébor, de communi Virginum 2 loco.

℟. i Deus † ómnium exaudítor est, ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: ⋆ Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ, allelúia. ℣. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli, quia misit me in adiutórium vobis. Et.

℟. ii Ego † tuli te de domo patris tui, et audíre feci tibi vocem meam: ⋆ Fuíque tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, allelúia. ℣. Feci tibi nomen grande in univérso pópulo tuo, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra. Fuíque.

℟. iii Adonái, † Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: ⋆ Exáudi preces servórum tuórum, allelúia. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

℟. iv Laudáte † Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, et in me ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, ⋆ Quam promísit dómui Israël, allelúia. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia eius. Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Aña Conféssio † et pulchritúdo in conspéctu eius, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius, allelúia. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis de communi Virginum.

℣. Factus est Dóminus suscéptor meus, allelúia. ℟. Et refúgium meum in die tribulatiónis, allelúia.

Lectio v

Ioánna de Arc, in óppido Domreménsi, olim diœcésis Tullénsis, nunc sancti Deódati, conspícuis fide et morum integritáte paréntibus orta est anno Christi millésimo quadringentésimo duodécimo. Vix trédecim annos habébat, solúmmodo doméstica negótia, opus rústicum et prima rerum divinárum eleménta edócta erat, cum se a Deo eléctam esse admónita est, ad Gálliam ab hóstibus liberándam et ad prístinum regnum restituéndum. Postquam per quinque annos, Míchaël Archángelus atque Catharína et Margaríta, Vírgines sanctæ, quibus familiáriter utebátur, certiórem eam fecérunt, quómodo rem iussam perágeret, Deo paréndum esse rata, a præfécto Vallis Colórum pétiit, et, post nonúllas repúlsas, obtínuit, ut viros sibi daret, qui se ad Cárolum regem dúcerent.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: ⋆ Ut non defíciat laus tua de ore hóminum, allelúia. ℣. Tu lætítia, tu honorificéntia pópuli nostri, quia nomen tuum ita magnificávit Dóminus. Ut.

Lectio vi

Supérnis mónitis obtémperans, superátis longi itíneris difficultátibus, ad Castrum Cainonénse in agro Turónico pervénit, et Cárolo regi facta fide, se a Deo missam esse, in urbem Auréliam profécta est. Paucis diébus, terríbili ímpetu, tríplicem cladem hóstibus inflíxit, castélla expugnávit suúmque sústulit vexíllum. Inde, postália béllica facta, in quibus mirum in modum appáruit auxílium Dei, Rhemos Cárolum duxit, ut régia consecratióne inungerétur. Nec quiescéndum esse cénsuit: sed cum a cæléstibus núntiis accepísset, se, Deo permitténte, in hóstium potestátem esse ventúram, libénti ánimo, quæ fíeri necésse esset, suscépit.

℟. In hymnis † et confessiónibus benedicébant Dóminum, ⋆ Qui magna fecit per manum féminæ et victóriam dedit illis, Dóminus omnípotens, allelúia. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et unxérunt Regem regum benedicéntes. Qui.

Lectio vii

Capta Ioánna in civitáte Compéndio, et hóstibus prétio trádita, Rothó-

magum mox ducta, cum ibi in ius rapta esset, quam plúrimis criminatiónibus, excépta morum castitáte, fuit obnóxia; sed ómnia pro Iesu patiénter tolerávit. Acta per corruptíssimos iúdices causa, ínnocens et mitis Virgo damnáta est pœna combustiónis. Igitur sacra Eucharistía, quam diu desideráverat, refécta, óculis ad crucem convérsis, nomen Iesu sæpíssime ingéminans, ad cælum evolávit die trigésima Maii, nondum expléto ætátis suæ anno vigésimo.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, unxérunt regem et ascendéntes læti dixérunt: Vivat Rex, * Et facta est lætítia magna in pópulo, allelúia. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, qui per manum féminæ fecit victóriam. Et.

Lectio viii

Romána Ecclésia, quam semper diléxerat et ad quam sæpius provocáverat, eam ab omni crímine vindicándam, Callísto tértio Summo Pontífice, curávit. Vergénte in finem sæculo undevigésimo, Leo décimus tértius, Aurelianénsis puéllæ causam introdúci permísit. Postrémo Ioánnam de Arc Summus Póntifex Pius décimus in beatárum, Benedíctus vero décimus quintus in sanctárum Vírginum númerum rétulit.

℟. Puélla mea, † noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit ánimæ tuæ, et ego glorificábo eam, allelúia. ℣. Mittam tibi Angelum meum, et in médio flammæ laudábis nomen meum. Si. Glória Patri. Si.

In III Nocturno

Aña Surge, Ioánna, † surge et lóquere cánticum: Nova bella elégit Dóminus, et portas hóstium ipse subvértit, allelúia. Cantica Obaudíte me, diviní fructus, de communi Virginum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius, allelúia. ℟. Corónam de lápide pretióso, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio ix Cap. 16, 24-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., cap. XVI, n. 11

Obeátum damnum et iactúra felix! ditéscere nos Dóminus detrimento ánimæ et córporis vóluit, et esse sui símilis hortátur: quia ipse in figúra Dei constitútus, usque ad mortem húmilis et obédiens factus, principátus potestátis totíus, quæ in Deo est, accépit. Sequéndus ígitur est cruce assúmpta, et passiónis suæ si non sorte, áttamen voluntáte comitándus est. Quid enim prodest occupásse mundum et toto terrénæ potestátis dominátu ópibus sæculi incubáre, si perdénda ánima et suscipiéndum vitæ detriméntum est?

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónem puéllæ suæ, qua orávit pro nobis, ut reconciliétur nobíscum Deus: ⋆ Fac, Dómine, ut máneat nomen sanctum tuum in terra nostra, allelúia. ℣. Réspice, Dómine, et vísita pópulum tuum, ne defíciat in eo hóstia et sacrifícium. Fac.

Lectio x

Quæ autem commutátio pro ánima, cum fúerit amíssa, quærétur? Cum Angelis enim Christus áderit reddens síngulis, ut merebúntur. Quid afferémus ad vitam? Præparátos credo terrenárum opum futúris commérciis thesáuros, ambitiósos dignitátum famæque títulos aut véteres delicátæ nobilitátis imágines? Negánda sunt hæc ómnia, ut melióribus abundémus: et contémptu universórum Christus sequéndus est, et ætérnitas spirituálium, terrenórum est damno comparánda.

℟. Fecísti † viríliter, et confortátum est cor tuum: manus Dómini confortávit te: ⋆ Et ídeo eris benedícta in ætérnum, allelúia. ℣. Nunc ergo ora pro nobis, quóniam múlier sancta es et timens Deum. Et.

Lectio xi

Cap. XVII, n. 1

Grave onus infirmitáti humánæ imposúerat, ut, cum sensum vitæ hómines ex vivéndi afféctu habére cœpíssent, fructum eius, qui præsens corpóribus blandiebátur, amítterent; negaréntque se sibi, id est quod esse cœpíssent, esse se nollent; cum sensus huius exórdium ex afféctu voluntátis habuíssent.

℟. A dextris † est mihi

Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc lætátum est cor meum et exsultábit lingua mea, allelúia. ℣. Salvátæ sunt relíquiæ pópuli: Dóminus in fórtibus dimicávit. Propter.

Lectio xii

Opus ergo erat veri ac manifésti exémpli auctoritáte, ut contra vim sensúmque iudícii, optábile fíeret præséntium damnum, lucro deínceps non ambíguo futurórum. Igitur postquam et tolléndam crucem, et perdéndam ánimam, et damno mundi commutándam vitæ ætérnitátem monúerat, convérsus ad discípulos ait: quosdam ex his futúros, qui gustatúri mortem non essent, donec fílium hóminis in regni sui glória contueréntur.

℟. Dómine, † præveníisti eam in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso, allelúia. ℣. Quia minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Evangelium Si quis vult post me veníre, de communi unius Martyris extra Temp. Pasch. 2 loco.

Oratio Deus, qui, ut ad Laudes 20.

Ad Laudes

et per Horas

Aña 1 Ecce Ioánna, † virgo simplex et piíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Suscitávit eam † Dóminus, et ídeo puélla índuit armatúram Dei, ut posset stare advérsus insídias inimicórum, allelúia.

3 Stetit † succíncta lumbos suos in veritáte, et indúta lorícam iustítiæ, assúmpsit scutum et gáleam salútis, allelúia.

4 Ecce levávit † ad gentes manum suam, et ad pópulos exaltávit signum Dómini, ut fúgerent partes advérsæ, allelúia.

5 Custodívit eam † Angelus eius, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde reverténtem, atque in médio ignis non derelíquit eam, allelúia.

Capit. Sap. 8, 9

Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum; † sciens, quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tædii mei. ✱ Habébo, propter hanc, claritátem ad turbas et honórem apud senióres iúvenis.

℟. br. Méritis et précibus beátæ Ioánnæ, ✱ Allelúia, allelúia. Méritis. ℣. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. Allelúia. Glória Patri. Méritis.

Hymnus

Hóstium victrix, properánte cursu,
Cárolum ad sanctam comitáris ædem,
Ut triumphántem sacra rite signet
Unctio regem.

Gáudio fundens lácrimas, Ioánna,
Príncipi plaudis: Dómino repéndis
Débitas grates, retinésque dextra
Nóbile signum.

Erigens longa pópulum ruína,
Mira fecísti, generósa Virgo:
Iure te nostræ pátriæ paréntem
Sæcla vocábunt!

Sed manet maior meliórque merces:
Te novus poscit labor et triúmphus:
Te Deus mittens, dabit ipse vires
Atque corónam.

Qui dedit presso pópulo salútem,
Laude ter sanctum Dóminum colámus,
Semper ut tantæ méritis patrónæ
Gállia vivat. Amen.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eam, allelúia.

Ad Bened., Aña Stans beáta Ioánna † in médio flammæ, óculis ad crucem convérsis, sic orábat dicens: Dómine Iesu, áccipe spíritum meum: ne státuas illis hoc peccátum, allelúia.

Oratio

Deus, qui sanctam Ioánnam Vírginem ad fidem ac pátriam tuéndam mirabíliter suscitásti: da, quæsumus, eius intercessióne; ut Ecclésia tua, hóstium superátis insídiis, perpétua pace fruátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam

Aña Suscitávit eam † Dóminus, et ídeo puélla índuit armatúram Dei, ut posset stare advérsus insídias inimicórum, allelúia.

Capit. Sap. 8, 9

Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convívendum; † sciens, quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tædii mei. * Habébo, propter hanc, cláritátem ad turbas et honórem apud senióres iúvenis.

℣. Méritis et précibus beátæ Ioánnæ, allelúia.
℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo, allelúia.

Ad Sextam

Aña Stetit † succíncta lumbos suos in veritáte, et indúta lorícam iustítiæ, assúmpsit scutum et gáleam salútis, allelúia.

Capit. Sap. 8, 12

Tacéntem me sustinébunt, † et loquéntem me respícient, * et sermocinánte me plura, manus ori suo impónent.

℣. Factus est Dóminus suscéptor meus, allelúia.
℟. Et refúgium meum in die tribulatiónis, allelúia.

Ad Nonam

Aña Custodívit eam † Angelus eius, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde reverténtem, atque in médio ignis non derelíquit eam, allelúia.

Capit. Sap. 8, 13

Habébo per hanc, immortalitátem, † et memóriam ætérnam * his, qui post me futúri sunt, relínquam.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius, allelúia.
℟. Corónam de lápide pretióso, allelúia.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis, præter sequentia:

Hymnus

Salve, virílis péctoris
Virgo, patróna Gálliæ!
Torménta dira sústinens,
Christi refers imáginem.

Voces supérnas áudiens,
Iesu repléta lúmine,
Dum fata pandis pátriæ,
Silent pavéntque iúdices.

Oppréssa flammis, clámitans
Iesum, crucémque fórtiter
Ampléxa, ad ipsum, símplicis
Instar colúmbæ pérvolas.

Choris beátis Vírginum
Adscrípta, cives ádiuva!
Te deprécante, síngulis
Detur coróna glóriæ.

Sequens conclusio numquam mutatur.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Sancto decus Paráclito,
Qui corda amóre sáuciat,
Vires et auget lánguidis.
Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Ioánnæ, allelúia. ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo, allelúia.

Ad Magnif., Aña Ioánna, sponsa Christi, † tutrix et custos pátriæ, esto tuis fámulis murus inexpugnábilis assíduis suffrágiis, allelúia.

APPENDIX

PRECES DICENDÆ POST VESPERAS

Post Litanias Lauretanas B. Mariæ V. quæ habentur in Appendice Breviarii, dicuntur preces sequentes:

Aña Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes se despícias in necessitátibus nostris, sed a períciulis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. (T. P. Allelúia). ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. (T. P. Allelúia).

Orémus.

Pietáte tua, quæsumus, Dómine, nostrórum solve víncula peccatórum, et intercedénte beáta María, cum ómnibus Sanctis tuis, nos fámulos tuos, benefactóres, atque loca nostra, in omni sanctitáte custódi; omnésque consanguinitáte, affinitáte, atque familiaritáte nobis coniúnctos, a vítiis purga, virtútibus illústra; pacem et salútem nobis tríbue, hostes visíbiles et invisíbiles rémove; carnália desidéria repélle; áërem salúbrem, et fertilitátem indúlge; amícis et inimícis nostris, caritátem largíre; atque locum istum cum ómnibus in eo habitántibus, ab omni peste, infideliúmque feritáte et poténtia illæsum consérva; et ómnibus fidélibus vivis et defúnctis, in terra vivéntium, vitam et réquiem ætérnam concéde; et Pontíficem nostrum N.., Prælátum nostrum N.., omnes Superióres, et cunctum pópulum Christiánum, ab omni adversitáte custódi; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Aña Stans in Oratório diléctus Dómini Benedíctus, Córpore et Sánguine

Domínico munítus, inter discipulórum manus imbecíllia membra susténtans, eréctis in Cœlum mánibus, inter verba Oratiónis spíritum efflávit, qui per viam stratam pálliis, et innúmeris corúscans lampádibus, cœlum ascéndere visus est.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. (T. P. Allelúia). ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus. (T. P. Allelúia).

Orémus.

Deus, qui pretiósam mortem sanctíssimi Patris nostri Benedícti tot tantísque privilégiis decorásti: concéde, quæsumus, nobis, ut cuius memóriam recólimus, eius in óbitu nostro beáta præséntia ab hóstium muniámur insídiis.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

INDEX

11 Februarii.	Apparitio B. Mariæ Virg. Immac., Duplex maius.	1
12 »	S. Benedicti Anianensis. Abb. O. N., Duplex.	12
22 Maii.	S. Romani Abb. Memoria. . . .	13
30 »	S. Ioannæ Arcensis, Virg., Duplex II classis. .	13

Concordat cum originalibus approbatis

Dorniæ, 11 octobris 1957

D. Maria — Ephraem Bouillet O. S. B., abbas visitator

Imprimatur

Mechliniæ, die 17 octobris 1957

† L. J. Suenens, Vic. Gen.

Imprimé en Belgique

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

Armáta nunc ad régiam
prodis, rogans a príncipe
ut a Deo te pátriæ
veníre fidat mílitem.

En armes maintenant tu te rends à la cour, * demandant au roi de croire * que tu viens de la part de Dieu * comme soldat de la patrie.

Statim trahens exércitum,
arces adis et óppida,
pavéntibus fidúciam,
dans fórtibus constántiam.

Aussitôt, entraînant ton armée * tu marches sur les citadelles et les places fortes; * tu donnes aux peureux la confiance, * aux courageux la constance.

Aureliánum líberas,
signum ferens intérrita,
Rhemísque frons inúngitur
regis triúmpho nóbili.

Tu délivres Orléans, * portant sans crainte ton étendard, * et à Reims le front du roi reçoit * l'onction dans un noble triomphe.

O mira Christi cáritas,
qui te, puéllam símplicem,
manu poténti súscitans,
Ioánna, servat pátriam.

O l'admirable amour du Christ, * qui te soulevant, jeune fille candide, * de sa main puissante, * Jeanne, sauve la France!

Sit laus Patri, sit Fílio,
Sancto decus Paráclito,
qui corda amóre sáuciat,
vires et auget lánguidis.
Amen.

Louange au Père, louange au Fils, * honneur au Saint-Esprit, * qui d'amour blesse les cœurs * et accroît les forces des faibles.
Amen.